

FINANS- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande N:o

12/1942 i anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om ändring av landskapslagen angående skjutsväsendet i landskapet Åland.

N:o 12/1942.

Landstinget har inbegärt finans- och ekonomiutskottets yttrande över landskapsnämndens förenämnda framställning.

Sedan den medelst landstingets beslut av den 21 november 1939 för skjutningsperioden 1941-1943 fastställda maximiskjutslegan till följd av den allmänna prisstegringen befunnits alltför låg, och då landskapsnämnden av samma orsak borde medgivas rätt att höja gästgiveriernas taxor för logi och förnödenheter, samt, med fäst avseende därå, att den tilltagande bristen på smörj-oljor och bränsle för motorfordon, som kan föranleda avsevärd inskränkning av omnibustrafiken, möjligen nödvändiggör inrättandet av nya skjutsanstalter, föreslår landskapsnämnden i sin ovanberörda framställning, att § 9 i landskapslagen av den 30 juni 1924, angående skjutsväsendet i landskapet Åland, sådant detta lagrum lyder enligt landskapslagen den 14 juni 1939, måtte kompletteras därhän, att landskapsnämnden bleve medgiven rätt att, där undantagsförhållanden eller andra synnerliga skäl äro för handen, utan hinder av bestämmelserna i 2 §, 1 och 2 mom. och med iakttagande av bestämmelserna i 5-8 §§ av samma lag inrätta nya skjutsanstalter samt inom ramen för av landstinget fastställda maximigränser bestämma nya belopp för skjutslega och väntepennning ävensom under skjutningsperioden höja gästgiveriernas taxor för logi och förnödenheter.

Finans- och ekonomiutskottet anser med fäst avseende å av landskapsnämnden anförda motiv den åsyftade lagändringen välgrundad, samt får vid sådant förhållande vördsamt föreslå

att landstinget måtte antaga en så lydande landskapslag om ändring av landskapslagen angående skjutsväsendet i landskapet Åland:

"I enlighet med Ålands landstings beslut skall § 9 i landskapslagen den 30 juni 1924 angående skjutsväsendet i landskapet Åland, sådant detta lagrum lyder i landskapslagen den 14 juni 1939, erhålla följande ändrade lydelse:

§ 9.

Anser sig landskapsnämnden av någon orsak ej kunna godkänna anbud å upprättande av skjutsanstalt eller å fullgörande av skjutningen eller har

sådant anbud icke gjorts, skall landskapsnämnden vidtaga erforderliga åtgärder för införskaffande av nytt antagligt anbud. Då förhållandena sådant medgiva, kan landskapsnämnden likväl avstå från att inrätta skjutsanstalt och att anordna skjutsning för skjutsningsperioden i fråga.

På grund av undantagsförhållanden eller andra synnerliga skäl kan landskapsnämnden, utan hinder av bestämmelserna i § 2 mom. 1 och 2, berättigas att under skjutsningsperioden, med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna i §§ 5-8, inrätta nödigbefunna nya skjutsanstalter samt, inom ramen för den av Ålands landsting ånyo fastställda övre gränsen för dem, fastställa nya belopp för skjutslega och väntepening. Av enahanda orsaker kan landskapsnämnden under skjutsningsperioden höja gästgiveriernas taxor för logi och förnödenheter."

Mariehamn den 18 november 1942.

På finans- och ekonomiutskottets vägnar:

H. A. Helin

R. E. Rantman

Närvarande i utskottet ordföranden Helin samt medlemmarna K.J. Blomroos, Erik Eriksson, Paul Paulson och Axel Åkerfelt.